

دعای ۷۸ - در طلب معیشت

از امام صادق علیه السلام روایت شده است که فرمود: حضرت علی بن الحسین علیهما السلام به این دعا، دعای می کرد:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُسْنَ الْمَعِيشَةِ مَعِيشَةً أَتَقَوَّى بِهَا عَلَى جَمِيعِ حَوَائِجِي، وَأَتَوَصَّلُ بِهَا فِي الْحَيَاةِ إِلَى آخِرَتِي مِنْ غَيْرِ أَنْ تُتْرِفَنِي فِيهَا فَأَطْغَى، أَوْ تُقْتِرَ بِهَا عَلَيَّ فَأَشْقَى.

خداوندا! از تو معیشتی نیکو و شایسته می طلبم که با آن بتوانم بر تمامی نیازهایم چیره شوم و به وسیله آن در دنیا به سرای آخرت دست یابم؛ بی آنکه مرا در ناز و نعمت غرق کنی تا سرکشی کنم، و یا زندگی را بر من سخت بگیری تا دچار رنج و بدبختی شوم.

أَوْسَعِ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ، وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ سَيِّبِ فَضْلِكَ، نِعْمَةً مِنْكَ سَابِغَةً وَعَطَاءً غَيْرَ مَمْنُونٍ، ثُمَّ لَا تَشْغَلْنِي عَنْ شُكْرِ نِعْمَتِكَ بِإِكْثَارِ مِنْهَا تُلْهِينِي بِهَجْتِهِ، وَتَقْتِنِي^۲ زَهْرَاتُ^۳ زَهْوَتِهِ، وَلَا بِإِقْلَالِ عَلَيَّ مِنْهَا يَقْصُرُ بَعْمَلِي كَدُّهُ وَيَمْلَأُ صَدْرِي هَمُّهُ.

روزی حلال خود را برایم وسیع کن و از بخشش و فضل بی‌پایانت نعمتی کامل و عطایی بی‌منت بر من ارزانی دار. آنگاه مرا به گونه‌ای مشغول نساز که شکر نعمت‌هایت را فراموش کنم؛ نه آنقدر زیاد نعمت ببخش که شادی‌اش مرا غافل کند و جلوه‌های فریبنده‌اش مرا به فتنه اندازد، و نه آنقدر روزی‌ام را کم کن که سختی تلاش برای جبران آن، مرا از بندگی بازدارد و فکر و اندوهش دلم را پُر کند.

أَعْطِنِي مِنْ ذَلِكَ يَا إِلَهِي غَنَى عَنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَ
بَلَاغاً أَنَالُ بِهِ رِضْوَانَكَ وَأَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِي مِنْ شَرِّ
الدُّنْيَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا. لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَيَّ سِجْنًا،
وَلَا فِرَاقَهَا عَلَيَّ حَزْنًا، أَخْرِجْنِي مِنْ فِتْنَتِهَا
مَرْضِيًّا عَنِّي، مَقْبُولًا فِيهَا عَمَلِي إِلَى دَارِ الْحَيَوَانِ
وَمَسَاكِنِ الْأَخْيَارِ، وَأَبْدِلْنِي بِالدُّنْيَا الْفَانِيَةِ
نَعِيمَ الدَّارِ الْبَاقِيَةِ.

محبوبم! با آن نعمت‌ها، بی‌نیازی از مخلوقات بدکردارت را و دستیابی به رضایتت را به من عطا کن. به تو پناه می‌برم محبوب من! از شر دنیا و از شر آنچه در آن است. دنیا را برای من زندان مکن و فراق آن را برایم مایهٔ اندوه قرار مده. مرا از فتنه‌های دنیا در حالی به سوی سرای جاودان و منزلگاه‌های نیکان بیرون ببر که از من خشنود باشی و عملم در آن پذیرفته شده باشد و به جای این دنیای زودگذر، نعمت‌های سرای باقی را نصیبم گردان.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَزْلَاهَا وَزَلْزَالَهَا وَسَطَوَاتِ
شَيَاطِينِهَا وَسَلَّاطِينِهَا وَنَكَالِهَا وَمِنْ بَغْيٍ مَنِّ
بَغَى عَلَيَّ فِيهَا.

خداوندا! من به تو پناه می‌برم از سختی و بلاهای دنیا، و از
تاخت و تازهای شیاطین و زورگویان آن، و از عقوبت‌هایش و از
ستم کسی که در آن بر من ستم کند.

اللَّهُمَّ مَنْ كَادَنِي فَكِدُّهُ وَمَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدُهُ وَفُلَّ
عَنِّي حَدٌّ مَنْ نَصَبَ لِي حَدَّهُ، وَأَطْفَى عَنِّي نَارَ مَنْ
شَبَّ لِي وَقُودُهُ وَاكْفَنِي مَكْرَ الْمَكْرَةِ، وَاقْفَأْ عَنِّي
عُيُونَ الْكُفْرَةِ، وَاكْفِنِي هَمًّا مَنْ أَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ.

خدایا! هر کس که قصد نیرنگ به من دارد، او را گرفتار
نیرنگ کن؛ و هر کس که قصد بدی نسبت به من دارد،
او را ناکام گردان؛ و تیغ آن کس را که به روی من
تیغ کشد، کند کن و آتشی را که علیه من برافروخته،
خاموش ساز؛ مرا از حيله و مکر حيله‌گران محفوظ دار؛ و
چشمان کافران را از من کور کن؛ و مرا از غم و اندوهی
که کسی بر من تحمیل کرده، رهایی بخش.

وَأَدْفَعْ عَنِّي شَرَّ الْحَسَدَةِ، وَأَعِصِمْنِي مِنْ ذَلِكَ
بِالسَّكِينَةِ وَالْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَأَخْبَانِي
مِنْ سِتْرِكَ الْوَاقِي وَأَصْلِحْ لِي حَالِي وَأَصْدِقْ قَوْلِي^۷
بِفِعَالِي وَبَارِكْ لِي فِي أَهْلِي وَمَالِي.

و شرّ حسودان را از من دور کن و با آرامشی از سوی خودت،
مرا از گزند حسادت آنان حفظ کن. زره محکم و
نفوذناپذیر خودت را بر من بپوشان و مرا در پناه پوشش
محافظت‌کننده‌ات پنهان ساز. حال و روز مرا بهبود بخش و
گفتارم را با کردارم تصدیق کن و به خانواده و دارایی‌ام
برکت عطا فرما.

پاورقی:

۱. در برخی نسخه‌ها: تَقْتَرُ
۲. در برخی نسخه‌ها: تَفْتِيِي
۳. در برخی نسخه‌ها: زَهْرَاتُ
۴. در برخی نسخه‌ها: حُزْنًا
۵. در برخی نسخه‌ها: أَظْفِ
۶. در برخی نسخه‌ها: فِي
۷. در برخی نسخه‌ها: صَدِّقْ